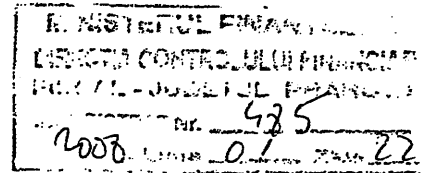

ROMANIA
 TRIBUNALUL
 SECTIA CONTENCIOS II
 DOSAR NR.

Exp. pt. SSC
 itevo cabre len
 ptui respingere
 neute siluati

SENTINTA NR. 486
 Sedinta publica din data de 21.12.2007
 PRESEDINTE - STANESCU IONEL
 JUDECATOR - LUCACEL IULIANA
 GREFIER - RADU VIOLETA

C. Apel PL
 accepta ur
 10.01.08
 et alen

Pe rol fiind solutionarea actiunii avand ca obiect contestatie act administrativ fiscal formulata de reclamanta SC cu sediul in sti. nr. bl ap. jud. impotriva paratei D.G.F.P. cu sediul in sti. nr. jud.

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de 18.12.2007, fiind consemnate in incheierea de la acea data care face parte integranta din prezenta, cand instanta pentru a da posibilitatea partilor sa depuna la dosar concluzii scrise, a amanat pronuntarea la data de 21.12.2007, dand urmatoarea hotărare;

TRIBUNALUL

Prin cererea inregistrata pe rolul acestei instante sub nr. , reclamanta SC a contestat decizia nr. emisa de catre D.G.F.P. privind solutionarea contestatiei formulate impotriva deciziei de impunere nr. emisa de aceeasi parata, solicitand anularea ambelor decizii mentionate.

In motivarea cererii, reclamanta a aratat ca prin contestatia formulata la data de a solicitat anularea deciziei de impunere cu privire la obligatiile fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit si TVA, cu majorari de intarziere aferente, sume ce se regasesc in raportul de inspectie fiscala din data de insa contestatia sa a fost admisa in parte, doar pentru suma de lei - lei diferenta impozit pe profit si leu majorarii de intarziere- , fiind respinsa ca neintemeiata pentru suma totala de lei, iar pentru suma de lei s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei hotarari definitive pe latura penala.

S-a mai aratat ca organele de control au stabilit o diferenta de profit impozabil de lei, cu un impozit pe profit suplimentar aferent de lei, ca suma de lei din aceasta diferenta reprezinta cheltuieli ce au fost inregistrate in evidenta contabila a societatii pe baza unor documente

justificative, care inasa au fost considerate nedeductibile de catre organelle de control, iar cele facturi si chitante in valoare totala de lei, din care TVA de lei, sunt documente justificative, societatea prezentand toate contractele si comenzile incheiate, in baza carora aceste facturi au fost emise.

S-a mai aratat ca imprejurarea inaintarii raportului de control I.P.J. - pentru a se stabili daca in cauza sunt intrunite elementele constitutive ale vreunei infractiuni - nu are relevanta, intrucat reclamanta nu a inregistrat in contabilitate cheltuieli fara documente justificative, iar cu ocazia inspectiei fiscale trebuia sa se stabileasca daca societatea a calculat corect impozitul pe profit, astfel ca suspendarea dispusa de catre parata, fara a fi concretizate infractiunile savarsite si autorii lor, nu poate determina aplicabilitatea art.184 c.pr.fiscala.

Reclamanta a mai aratat ca parata a calculat gresit cheltuielile de protocol deductibile fiscal, intrucat au fost incluse si cheltuielile cu protocolul si impozitul pe profit, ajungandu-se la stabilirea unei sume mai mici decat cea reala, ca sunt considerate cheltuieli deductibile pentru determinarea profitului impozabil numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative, astfel ca in mod greist parata a considerat ca suma de lei nu reprezinta cheltuieli deductibile fiscal, precum si ca organelle de control nu au analizat facturile si actele de provenienta ale bunurilor (valiza, oala inox, servicii cazare, chiuveta, cuptor si plita) care sunt destinate strict realizarii obiectului de activitate al societatii.

In dovedirea cererii, reclamanta a depus la dosar decizia nr contestata.

In cauza, reclamanta a solicitat administrarea probei cu inscrisuri si expertiza contabila, iar parata proba cu inscrisuri, instanta incuviintand proba cu inscrisuri pentru ambele parti si proba cu expertiza contabila doar pentru obiectivele referitoare la punctul nr din decizia nr , referitoare la deductibilitatea cheltuielilor - intrucat la cele privind obligatiile fiscale stabilite de catre parata pentru care s-a suspendat solutionarea contestatiei nu pot fi examinate, anterior pronuntarii paratei asupra acestora, cu ocazia solutionarii contestatiei reclamantei.

In cauza partile au depus la dosar inscrisuri, respectiv : actele administrative fiscale contestate, adresele paratei nr. si nr , contestatia inregistrata la nr , contractul de prestari servicii nr cu anexe, precum si (la solicitarea instantei de judecata) dosarul de urmarire penala L al Parchetului de pe langa Judecatoria .

De asemenea, s-a depus raportul de expertiza contabila intocmit de exp. care a fost pus in discutia partilor la data de si fata de care parata a formulat obiectiuni - ce au fost incuuvintate de catre instanta, expertul depunand la dosar raspunsurile solicitate, raspunsuri cxe au fost, de asemenea, puse in discutia partilor la data de

Examinand materialul probator administrat in cauza, tribunalul retine urmatoarele:

In perioada _____, la punctul de lucru al reclamantei -situat in _____ str. _____ nr. _____ bl. _____ et. _____ ap. _____ s-a efectuat o inspectie fiscala, avand ca obiect verificarea impozitului pe profit pentru perioada _____ si a TVA pentru perioada _____, inspectie finalizata prin raportul din data de _____, in care organele de control au retinut, in esenta, ca in evidenta contabila a reclamantei au fost inregistrate _____ facturi fiscale, in valoare totala de _____ lei (din care TVA aferent de _____ lei), si _____ chitante in valoare totala de _____ lei, care au trecut la rubrica "furnizor" date nereale, astfel ca acestea nu au fost considerate documente justificative de catre organele fiscale, motiv pentru care suma de _____ lei aferenta celor _____ facturi a fost considerate la control nedeductibila fiscal la calculul profitului impozabil, cu consecinta calcularii unei diferente de impozit pe profit de plata in sarcina reclamantei in suma de _____ lei. In plus, organele de control nu au acordat drept de deducere pentru TVA de _____ lei, mentionat anterior.

Reprezentantii paratei au identificat alte doua facturi fiscale, in valoare de _____ lei, emise de SC _____, care nu indeplineau conditiile de documente justificative (societatea emitenta avand alte date de identificare decat cele inscrise in facturi), astfel ca reclamantei nu i s-a acordat dreptul de deducere a TVA de _____ lei, aferent acestora.

Organele de control au mai retinut ca in mod eronat reclamanta a considerat ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile de protocol in suma de _____ lei, stabilind ca diferenta de _____ lei (cheltuieli stabilite la control ca deductibile) este nedeductibila.

Totodata, s-a considerat ca suma de _____ lei - aferenta mai multor bunuri si servicii achizitionate in anul _____ de reclamanta (valiza, oala inox si servicii de cazare) - este nedeductibila, intrucat acestea nu au fost destinate utilizarii in scopul realizarii de venituri impozabile. Organele fiscale au mai stabilit ca valoarea TVA aferenta acestora si bunurilor achizitionate in anul _____ (chiuveta, cuptor si plita) in suma totala de _____ lei, nu este deductibila, astfel ca s-au calculate majorari de intarziere aferente de 109 lei.

Tribunalul retine ca inspectia fiscala s-a efectuat la solicitarea Garzii Financiare _____, facuta prin adresa nr. _____ inregistrata la A.C.F. _____ sub nr. _____, care, dupa finalizarea controlului, a inaintat raportul de inspectie fiscala catre I.P.J. Prahova, pentru efectuarea de cercetari penale.

In baza raportului de inspectie fiscala precizat, s-a emis decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare nr. _____, acte administrative fiscale care au fost contestate de catre reclamanta, prin contestatia inregistrata la parata sub nr. _____

Prin decizia nr. [redacted] parata a dispus suspendarea solutionarii contestatiei – pentru suma totala de [redacted] lei reprezentand diferenta impozit pe profit si majorari aferente, precum si TVA cu majorari si penalitati aferente – pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, admiterea partiala a contestatiei pentru suma totala de [redacted] lei – reprezentand diferenta de impozit pe profit cu majorari de intarziere – si a respins contestatia, ca neintemeiata, pentru suma totala de [redacted] lei reprezentand [redacted] lei diferenta impozit pe profit si [redacted] lei majorari aferente, precum si [redacted] lei TVA cu [redacted] lei majorari si [redacted] lei penalitati aferente.

Referitor la primul punct al deciziei nr. [redacted] contestata (privind, in esenta, diferentele de impozit pe profit si TVA aferente celor [redacted] facturi fiscale, considerate ca nefiind documente justificative), tribunalul retine, asa cum a apreciat cu ocazia administrarii probelor, ca nu se poate pronunta asupra legalitatii si temeiniciei obligatiilor fiscale mentionate, ci doar asupra legalitatii si temeiniciei masurii suspendarii solutionarii contestatiei. Aceasta, intrucat procedura administrativa reglementata de disp. 175 si urmat. din O.G.92/2003 act. (in prezent art.205 si urmat. din O.G.92/2003 act) este una obligatorie, aspect statuat in mod unanim in jurisprudenta instantei supreme, dar si a Curtii Constitutionale, astfel ca instanta de judecata poate examina aspectul precizat, doar dupa ce organele fiscale competente se pronunta asupra contestatiei.

In ce priveste suspendarea solutionarii contestatiei, tribunalul apreciaza ca parata a aplicat in mod corect disp. art.184 al.1 lit.a din OG 92/2003 act., in sensul ca, atat timp cat [redacted] a inaintat raportul de inspectie fiscala organelor de cercetare penala ale [redacted] pentru efectuarea de cercetari in vederea stabilirii eventualitatii savarsirii vreunei infractiuni prev. de Legea nr. 241/2005 sau Legea nr.571/2003, era indeplinita conditia legala pentru suspendarea solutionarii contestatiei.

Aceasta, intrucat cu ocazia eventualului proces penal obligatiile fiscale restante erau stabilite cu ocazia solutionarii actiunii civile, iar hotararea penala definitiva se impunea cu autoritate de lucru judecatat. De altfel, acest aspect a fost reglementat expres de legiuitor prin disp. pct 37 al.art.I din OG 35/2006, conform carora “hotararea definitiva a instantei penale prin care se solutioneaza actiunea civila este opozabila organelor fiscale competente pentru solutionarea contestatiei, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civila.”

Tribunalul mai apreciaza ca sesizarea organelor de cercetare penala a fost intemeiata, fata de imprejurarea identificarii celor 14 facturi fiscale care contineau date de identificare eronate ale societatilor emitente, tocmai pentru identificarea imprejurarilor in care s-au emis aceste facturi fiscale si pentru a se stabili daca s-a savarsit vreo infractiune speciala cu acest prilej de catre reprezentantii reclamantei.

De asemenea, tribunalul retine ca, solutia de neinceperea urmaririi penale fata de administratorul reclamantei, pronuntata in dosarul nr. [redacted] al

Parchetului de pe langa Judecatoria Ploiesti, nu poate sa infirme justetea sesizarii organelor de cercetare penala, mai ales ca aceasta solutie a fost pronuntata dupa definitivarea cercetarilor penale, organele fiscale neavand aceasta posibilitate.

In plus, in rezolutia de neinceperea urmaririi penale s-a retinut ca intermedierea dintre reclamanta si societatile emitente s-a realizat de catre o persoana necunoscuta. Or, imposibilitatea identificarii acestei persoane chiar in urma cercetarilor penale denota indreptatirea organelor fiscale, la momentul inspectiei, de a avea suspiciuni in legatura cu imprejurarile emiterii facturilor mentionate si de a trimite raportul organelor de cercetare penala pentru lamurirea acestora.

Pe de alta parte, tribunalul mai retine ca, potrivit disp. art. 1 al. 2 din OG 92/2003 act., solutionarea contestatiei se reia la incetarea motivului care a generat suspendarea, iar prin decizia nr. 1 s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala.

Cata vreme Parchetul de pe langa Judecatoria Ploiesti a inaintat tribunalului chiar dosarul de urmarire penala, rezulta ca solutia de neinceperea urmaririi penale, confirmata la data de 15.05.2003 a ramas definitiva, astfel ca in prezenta, practic, suspendarea solutionarii contestatiei pentru punctul nr.1 (suma de 1.200.000 lei reprezentand diferenta impozit pe profit si majorari aferente, precum si TVA cu majorari si penalitati aferente) a incetat, procedura solutionarii contestatiei putind fi reluata.

In acest sens, tribunalul nu poate restitui contestatia paratei, pentru reluarea solutionarii contestatiei – asa cum a solicitat reclamanta in concluziile scrise -, ci parata este aceea care trebuie sa reia din oficiu procedura de solutionare a contestatiei.

Referitor la cheltuielile de protocol, tribunalul retine ca parata a aplicat in mod corect dispozitiile art.21 al.3 lit.a din Legea nr.571/2003, calculand ca cheltuielile de protocol deductibile fiscal erau doar de 1.200.000 lei, astfel ca diferenta de 1.200.000 lei (cheltuieli de protocol inregistrate de societate – 1.200.000 lei cheltuieli de protocol deductibile) este o cheltuiala nedeductibila (iar nu suma de 1.200.000 lei stabilita de catre organele de control - in acest sens admiterea partiala a contestatiei fiind intemeiata, doar pentru aceasta eroare, care a generat modificari in ce priveste impozitul pe profit datorat si majorarile aferente).

Tribunalul retine, fata de acest aspect, ca in expertiza initiala expertul numit in cauza a efectuat un calcul similar celui efectuat de parata (fila nr. 1) insa ulterior a efectuat o completare a raportului de expertiza, motivand ca i s-au prezentat inscrisuri noi, in cadrul careia a revenit asupra opiniei exprimate anterior, mentionand ca societatea a respectat dispozitiile legale mentionate.

Tribunalul nu poate fi insa de accord cu a doua opinie a expertului intrucat aceasta nu respecta dispozitiile legale care stabilesc modul de calcul al cheltuielilor de protocol deductibile.

Astfel, disp. pct 33 din Norme metodologice ale art.21 al.3 din Codul fiscal, norme aprobate prin HG 44/2004, stabilesc ca “baza de calcul la care se aplica cota de 2% o reprezinta diferenta dintre totalul veniturilor si cheltuielile inregistrate conform reglementarilor contabile, la care se efectueaza ajustarile fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent si amanat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile”.

Asadar, din dispozitiile mentionate rezulta foarte clar metodologia calcularii bazei de calcul la care se aplica cota de 2% mentionata – deci, $2\% \times (\text{total venituri} - \text{total cheltuieli})$, metodologie care nu a fost respectata de expert in cadrul completarii raportului de expertiza (fila nr.). In acest sens, se poate observa ca expertul a aplicat cota de 2% la suma dintre profitul contabil, fara rezerve legale, si cheltuielile de protocol (fila nr lit), astfel ca in mod corect parata a considerat ca reclamanta a nesocotit dispozitiile imperative ale art.21 al.3 lit.a din Codul fiscal.

Referitor la cheltuielile nedeductibile reprezentand bunuri si servicii in suma de lei, tribunalul retine ca in mod corect parata a apreciat faptul ca, raportat la obiectul de activitate declarat al reclamantei – “comert cu ridicata al altor produse intermediare cod CAEN 5156” - , c/val. valizei, oalei de inox si a serviciilor de cazare (achizitionate in anul , nu reprezinta cheltuieli facute de societate in vederea obtinerii de venituri impozabile. Aceeasi concluzie se impune si fata de c/val. chiuvetei, cuptorului si plitei, achizitionate de reclamanta in anu.

In acest sens, tribunalul nu poate retine sustinerile reclamantei – prin care s-a invederat contrariul acestei concluzii, respectiv faptul ca bunurile si serviciile mentionate au fost achizitionate in scopul realizarii de venituri -, intrucat societatea nu a administrat nici o proba in acest sens, devenind incidente disp. art.1169 c.civ.

Fata de caracterul cheltuielilor, mentionat anterior, tribunalul apreciaza ca parata a facut o corecta aplicare a disp. art.145 al.3 lit.a din Legea nr.571/2003, retinand in mod judicios ca reclamanta nu avea dreptul sa deduca TVA pentru bunurile si serviciile respective. Ca urmare, refuzul de deducere a TVA in suma de lei, precum si obligatia de plata a majorarilor si penalitatilor de intarziere aferente de lei sunt temeinice.

Pentru toate aceste considerente, in temeiul dispozitiilor legale mentionate anterior si ale art.18 din Legea nr.554/2004, tribunalul urmeaza sa respinga actiunea, ca neintemeiata.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII

HOTARASTE

Respinge ca neintemeiata actiunea formulata de reclamanta SC
SRL, cu sediul in str. nr. bl. ap. jud.
impotriva paratei D.G.F.P. cu sediul in str. nr. jud.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica azi, 21.12.2007.

PRESEDINTE
IONEL STANESCU

JUDECATOR
IULIANA LUCACEL

GREFIER
RADU VIOLETA

Red.jud.S.I.
4 ex/15.01.08

